

Towarzystwo Przyjaciół Dęblina

Grażyna Szczepańska

OSADA I GMINA IRENA

„W cieniu garnizonu”

Źródło: zbiory prywatne mieszkańców Dęblina B. Barański, G. Bek, T. Cięciara, K. Drzewicz, Z. Dzido, A. Filipek, M. Iwaniec, Jezierski, W. Krawczak, I. Krawczyk, M. Józefowicz, Z. Karpiński, D. Kucułyma, M. Kurek, M. Litewska, E. Marut, E. Nakonieczny, T. Opieka, Z. Plewko, G. Szczepańska, A. Warenica, K. Wnuk i innych

Wystawę przygotowano przy wsparciu finansowym
Urzędu Miasta Dęblin

Wyciąg z protokołu z lipca 1940 r.

1/ Obszar gminy 7 018 ha
w tym gruntów uprawnych 5 203 ha
Lasów 734 ha
Nieużytków 1 001 ha

2/ Ludność gminy liczy 18 571 osób
w tym Polaków w osadzie Irena 4 152 na terenie gminy 10 910
razem 15 062
Żydów w osadzie Irena 3 321 oraz w Bobrownikach 188 razem 3 509

3/ Administracja gminy jest podzielona na 14 gromad
w skład, których wchodzi: wsi-12, folwarków-1, osad o charakterze
miejskim-2, kolonii-4, gajówek-1, leśniczówek-1, osiedli wojskowych-
2, stacja kolejowa-1, przystań wodna-1

4/ Zakładów i przedsiębiorstw przemysłowych:
Młyn motorowy elektryczny 1
Młyn wodny i na gaz ssący 1
Tartak 1
Cegielnia 3
Wytwórni wód gazowych 5

5/ Liczba spółdzielni: kredytowych-1 - Kasa Spółdzielcza
w Dęblinie, spożywczych-1- Spółdzielnia Spożywców w Irenie

6/ W osadzie Irena na siedzibę 1-apteki, 7-lekarzy, 5-akuserek

7/ Liczba strażni ogólnych czynnych-2 w Irenie i Bobrownikach

8/ Drogi publiczne - drogi gminne na całym terenie wynoszą
33 km, w tym 11 km dróg bitych i 21 km dróg gruntowych

9/ Szkół na terenie gminy 8
W tym: 7 - dno klasowych 5
klasowych 1
klasowych 2

Sił nauczycielskich 51 osób

10/ Majątek gminy
Dom murowany, piętrowy kryty dachówką, położony w Irenie o
9 pokojach zbudowany w 1910 r.
Areszt gminny kryty blachą o 4 celach zbudowany w 1931 roku
Budynki gospodarcze

Studnia - pompa
Plac pod powyższymi zabudowaniami 818 m2
Plac pod budowę szkoły w Mierzwiczce /ulica Kościelna/ 5754 m2
Plac pod budowę szkoły w Moszczance 3 ha

PERSONEL GMINNY:

1/ Wójt gminy Dionizy Błażejczyk, lat 52, żonaty, urzęduje z
wyboru od dnia 7 maja 1938r. W samorządzie pracuje od 1907 w
tym na stanowisku sekretarza gminy od 15.IV.1920 r. do 7 maja
1938 roku.

2/ Sekretarz - vakat.

3/ Zastępca sekretarza Ignacy Dobrzyński, lat 45, żonaty,
urzęduje od 1920 roku, w samorządzie pracuje od 1.IV.1911 roku.

4/ Referent administracyjny Teofil Ignacy Wojdała, lat 42,
żonaty, urzęduje od 1931 roku, w samorządzie pracuje od 1924
roku.

5/ Rachmistrz Tadeusz Jakubaszek, lat 33, żonaty, urzęduje od
1936 roku, w samorządzie pracuje od 1926 roku.

6/ Pomocnik referenta Tadeusz Zwoliński, lat 36, żonaty,
urzęduje od 1938 roku.

7/ Kancelista Tadeusz Jakubik, lat 24, samotny, urzęduje od
1937 roku.

8/ Kancelistka Wacława Różycka, lat 40, samotna, urzęduje od
1938 roku.

9/ Kasjerka Lucyna Banaś, lat 22, samotna, urzęduje od 1938
roku.

10/ Dozorca aresztu Włodzisław Sereżyn, lat 42, żonaty, pracuje
od 1937 roku.

11/ Goniec Władysław Pękala, lat 36, pracuje od 1936 r.

Doradcy wójta powołani w kwietniu 1940 roku

a/ Wnuk Antoni lat 62, rolnik Ryce

b/ Węsiak Antoni lat 60, rolnik Mierzwiczka

c/ Zdunek Andrzej lat 43, rolnik Moszczanka

d/ Trajer Jan lat 33, rolnik Bobrowniki

e/ Życki Kacper lat 50, rolnik Zdąry

f/ Bogusławski Jan lat 46, rolnik Podwierzbie

g/ Łomott Jan lat 43, nauczyciel Irena

h/ Kamiński Józef lat 43, murarz Irena

i/ Łagiewnicki Julian lat 42, masarz Irena

k/ Papierkowski Stanisław lat 34, nauczyciel Irena

Gmina Irena (1870 – 1954)

Gmina Irena powstała za Królestwa Polskiego – 31 maja 1870 w powiecie nowoaleksandryjskim w guberni lubelskiej z podziału gminy Iwanowskie Siolo. Była to gmina wiejska z siedzibą władz w Irenie.

W okresie międzywojennym gmina Irena należała do powiatu puławskiego w woj. lubelskim. 1 kwietnia 1939 roku gminę przyłączono do woj. warszawskiego, po czym weszła ona w skład powiatu garwolińskiego. W 1940 roku władze niemieckie przeniosły gminę Irenę do powiatu puławskiego, a po wyzwoleniu gmina wróciła w 1944 roku do powiatu garwolińskiego.

Według stanu z dnia 1 lipca 1952 roku gmina składała się z 15 gromad: Bobrowniki, Dęblin, Irena, Kleszczówka, Krasnogiłny, Lasoń, Masów, Mierzwiczka, Młynki, Moszczanka, Nowy Dęblin, Podwierzbie, Ryce, Sędowice i Zdąry. Jednostka została zniesiona 29 września 1954 roku wraz z reformą wprowadzającą gromady w miejsce gmin. Po reaktywowaniu gmin z dniem 1 stycznia 1973 roku gminy Irena nie przywrócono, a jej dawny obszar znalazł się głównie w obrębie gminy Ryki i miasta Dębina.

Podział gminy wiejskiej Irena na gromady - 1939 rok

Nazwa gromady	Miejscowości wchodzące w skład gromad
Bobrowniki	Bobrowniki osada
Dęblin	Dęblin lotnisko osada wojskowa, Dęblin cytadela osada wojskowa
Irena	Irena osada
Kleszczówka	Kleszczówka wieś
Krasnogiłny	Krasnogiłny kolonia, Krasnogiłny leśniczówka, Krasnogiłny gajówek
Lasoń	Lasoń wieś
Masów	Masów wieś, Dęblin kolonia
Mierzwiczka	Mierzwiczka wieś, Krukówka wieś, Krukówka gajówek
Moszczanka	Moszczanka wieś, Moszczanka kolonia
Nowy Dęblin	Nowy Dęblin wieś
Podwierzbie	Podwierzbie wieś, Podwierzbie Wymysłów kolonia, Podwierzbie Wymysłów folwark
Ryce	Ryce wieś, Młynki wieś, Dęblin stacja kolejowa
Sędowice	Sędowice wieś
Zdąry	Zdąry wieś

Zespół pracowników Urzędu Gminy Irena 1942 r.

Siedzą od lewej: W. Leško, St. Wnuk, Górecki, W. Różycka, I. Dobrzyński, Hanczarski, L. Banaś, NN, F. Łubek, P. Durakiewicz, A. Uchnast, F. Stępień

Stoją od lewej: NN, P. Płonka, NN, W. Pękala, Błażejczyk, T. Jakubaszek, S. Grabalski, M. Gresyk, Cz. Stefański, T. Woydała, NN, Zawisłak, Sereżyn, NN

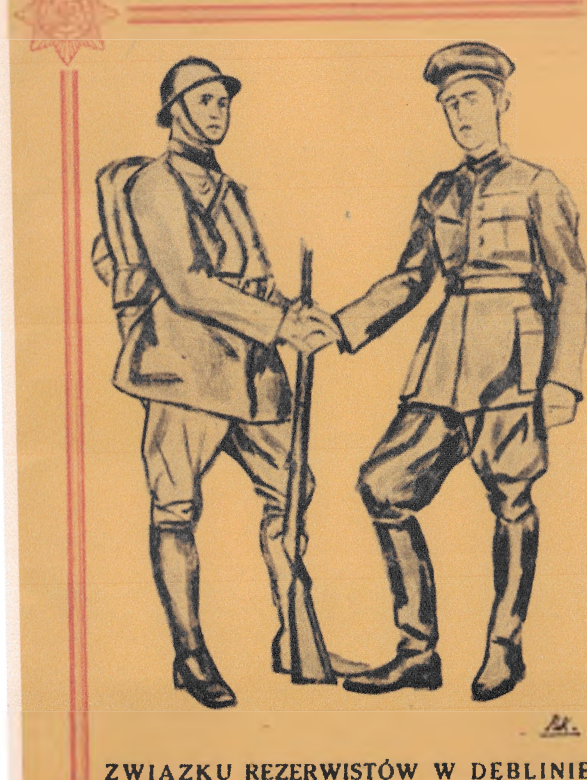

Wójtowie gminy Irena

- Stanisław Kawecki
- Dominik Wadecki
- Dionizy Błażejczyk
- Adam Lipski

JEDNODNIÓWKA

Czasopismo z 1935 roku

... W wolnej Polsce Irena rozwija się szybko. Sprzyja temu węzłowa stacja kolejowa, położenie przy ruchliwych szlakach dróg bitych i drodze wodnej - Wiśle. Pojawiają się zaczątki przemysłu: powstaje fabryka waty, wytwórnia wód gazowanych, wyrobów blaszanych, młyn motorowy. Szybko rozwija się szkolnictwo. W roku 1918 powstaje na nowo dwuklasowa szkoła powszechna prywatna, która z czasem zostaje przekształcona w siedmioklasową szkołę powszechną. Obecnie Irena liczy trzy szkoły powszechne i trzy przedszkola. Na terenie dawnych posiadłości Paskiewiczów powstała w pierwszych latach niepodległości państwowa niższa szkoła rolnicza, a w 1928 roku z inicjatywy społeczeństwa gimnazjum prywatne. W 1929 r. Irena otrzymuje własny kościół. Są tu też dwa kina, biblioteki publiczne, dwie instytucje bankowe. Oświetlenie elektryczne zdobywa Irena około 1925 roku. W tym czasie następuje regulacja nazw ulic. Jedną z ulic nazwano ostatnio imieniem dr Augusta Sochackiego w uznaniu jego zasług położonych dla rozwoju Ireny. ... Obecnie Irena liczy około 7000 mieszkańców, gmina - 1900. ...

1874 – 1877 Kolej Nadwiślańska

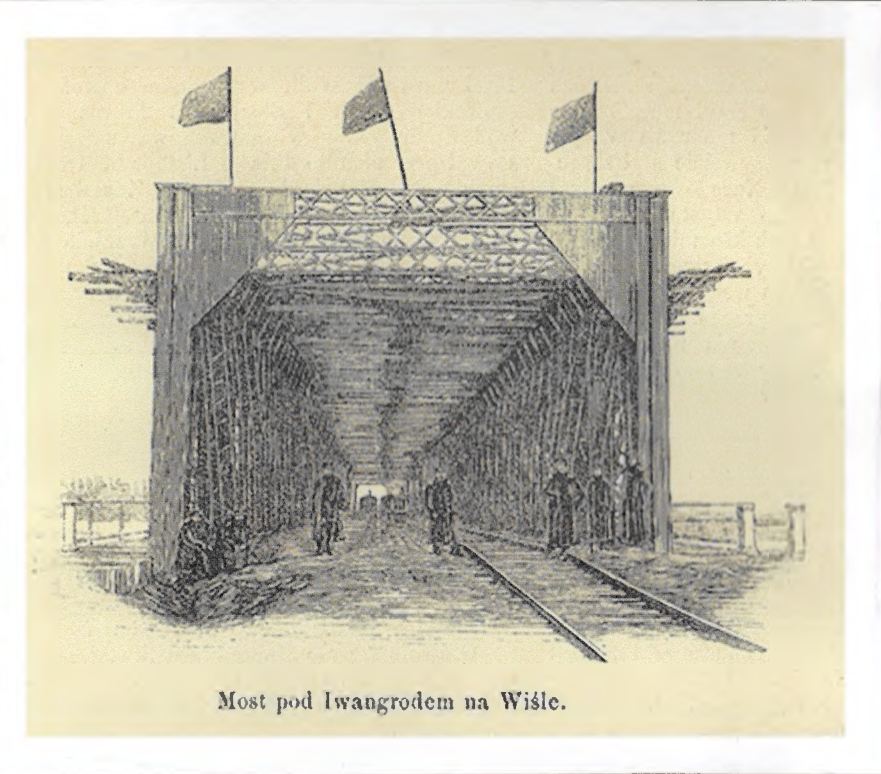
Most na Wieprzu

1882 – 1885 Kolej Iwangorodzko – Dąbrowska

Most na Wiśle

Ulica Dworcowa – okupacja

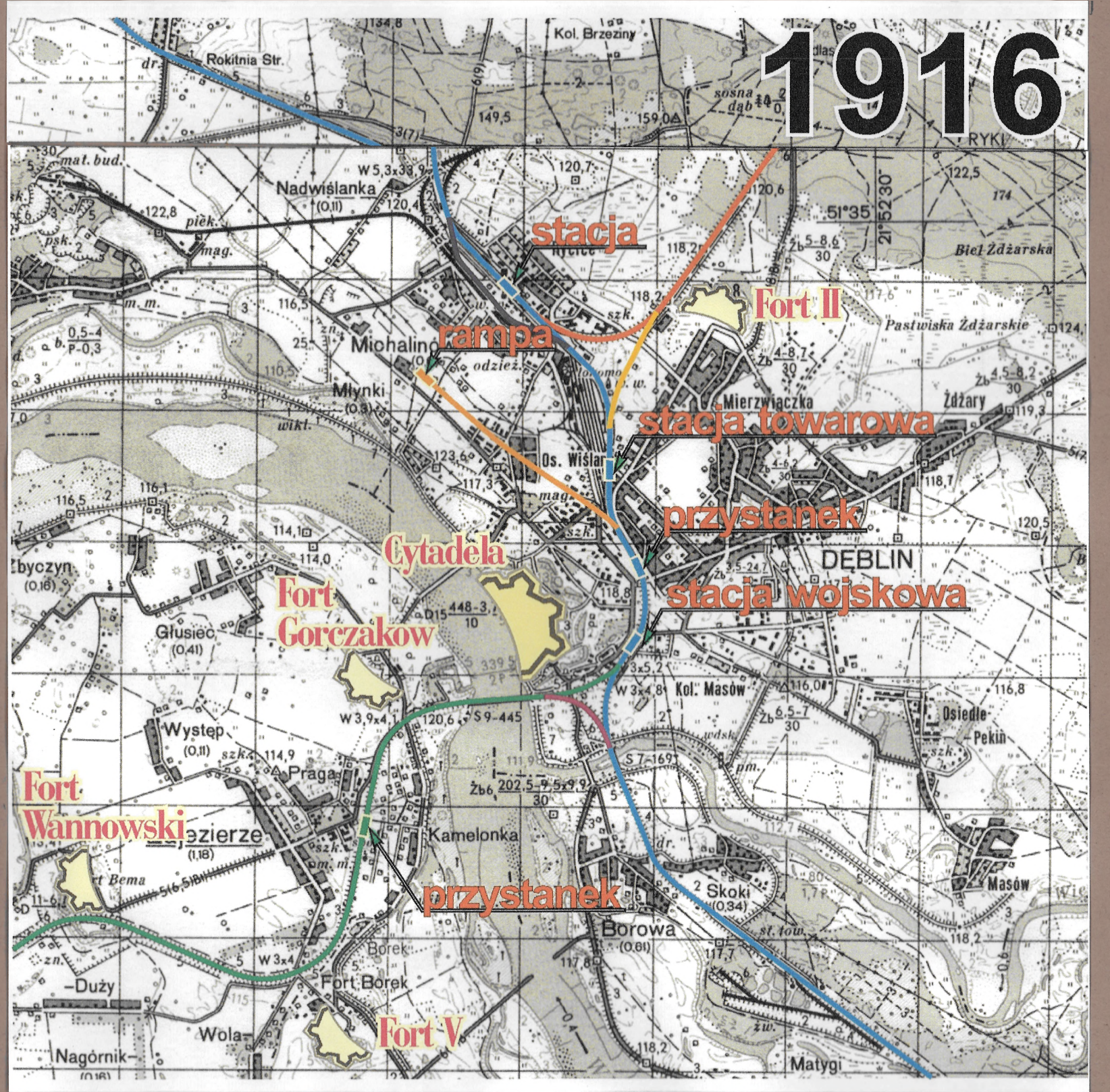
Most pod Iwangrodem na Wiśle.

f) Warszawa Kowelska – Iwangród – Lublin – Kowel.														
Wiorst	Stacje czas Warszawa	Poc. Klasa	Oso.	Oso.	Oso.	Pas.	Oso.	T.O.	Oso.	Oso.	Oso.	Oso.	Spac	Spac
			14	18	20	1-3	1-3	1-3	4 kl.	2-3	2-3	2-3	2-3	2-3
Godziny i minuty.														
	z Brześcia		7.13	2.33	7.43	8.35	12.40	7.27	—	—	—	—	—	—
	Wiednia		7.08	8.55	7.08	8.40	2.46	9.10	—	—	—	—	—	—
	Berlina		6.40	2.10	7.30	8.40	12.40	11.40	—	—	—	—	—	—
	Petersburga		6.38	9.23	7.43	8.38	12.18	8.03	7.43	—	—	—	—	—
	z Warszawy Brz. od.	przych.	—	—	—	—	5.18	10.53	—	—	—	—	—	—
	z Warsz.-Kow. X odc.		8.25	3.23	9.09	12.08	—	—	9.38	10.41	3.55	5.38	7.33	11.25
11.5	Wawra		8.45	3.43	9.29	12.5	5.33	11.19	10.17	11.05	4.21	6.04	7.56	11.51
14.3	Radości		—	—	—	12.43	—	—	10.29	11.20	4.30	6.14	8.05	12.00
19.3	Talsicy		8.58	3.57	9.42	12.57	5.46	11.4	10.42	11.36	4.28	6.23	8.18	12.08
22.3	Józefowa		—	—	—	1.06	—	—	10.5	11.44	4.46	6.36	8.26	12.16
23.3	Jarosławia		—	—	—	1.12	—	—	10.57	1.50	4.52	6.42	8.32	12.22
25.6	Świdra		—	—	—	1.18	—	—	11.03	1.55	4.57	6.47	8.37	12.27
25.7	Otwocka		9.12	4.14	9.55	1.34	5.59	12.05	11.28	12.01	5.05	6.53	8.43	12.32
36.2	Celestynowa		9.30	4.33	10.13	1.59	6.17	12.35	12.09	12.35	—	—	—	—
50.5	Piławy		9.53	4.56	10.36	2.33	6.40	1.11	1.19	—	—	—	—	—
51.7	Włki		10.16	5.22	10.58	2.58	7.03	1.41	1.6	—	—	—	—	—
75.6	Sobolewa		10.40	5.48	11.22	3.31	7.30	2.15	2.47	—	—	—	—	—
87.3	Życzyna		10.58	6.07	11.49	3.58	7.50	2.43	2.16	—	—	—	—	—
94.7	do Iwangrodu X przy.		11.11	6.21	11.56	4.13	8.13	3.33	3.38	—	—	—	—	—
	do Dąbrowy odcho.		11.27	6.27	11.27	—	—	3.55	6.28	—	—	—	—	—
	z Dąbrowy przycho.		9.07	5.22	9.07	4.18	—	11.12	—	—	—	—	—	—
Tylko w dwie strony do Iwangrodu.														
UWAGA. Pociąg Nr. 16 z Warszawy do Lublina odchodzi i ze stacji Warszawa-Brzeska.														

Rozkład jazdy z 1910 roku

Węzeł

komunikacyjny

PRZEGŁĄD WIECZORNY

Pierwszy pociąg polski

Kraków, 4 listopada 1918

Podróżnych, którzy wyjechali w sobotę po południu z Warszawy w kierunku Dębina, spotkał nieprzyjemny zawód. Oto t. z. Dębiniakom dowiedzieli się ze skasowany został wieczorny pociąg pośpieszny, dążący w stronę granicy.

Ta przykra niespodzianka pociągnęła za sobą konieczność wyszukania sobie w odległej o kilka wiorst Dębina osadzie lrene noclegu dla wszystkich, którzy nie chcieli przepędzić jesiennej słotnej nocy w prowizorycznie wybudowanym baraku stacyjnym.

Wyszukanie noclegu, opóźniła niezwykle uroczystość polegająca na przejęciu przez delegowanego z Warszawy kapitana Niteckiego władzy komendanta stacji w Dęblinie. Po krótkich pertraktacjach podczas których, austriacki komendant otrzymał definitywne – telefoniczne rozkazy z Lublina kap. Nitecki przejął kancelarię i obsadził przywiezionymi z sobą ludźmi polskiej siły zbrojnej, oraz miejscowej straży obywatelskiej wszystkie posterunki.

Ustupający żołnierze austriaccy w większości Czesi i Słowacy oddają broń i zdejmują pośpiesznie cesarskie znaki na czapkach.

Uroczystość ta kończy się wyniesieniem z pokoju służbowego statuetki b. cesarza austriackiego, którą wśród gromkich okrzyków rozbijają o płyty chodnika stacyjnego.

O godz. 8 r. przybył w określonym przez rozkład jazdy czasie pociąg z Lublina prowadzony przez załogę polską. Na parowozie ochronę wojkową tworzą uzbrojeni żołnierze polscy. Prowadzący pociąg składa raport komendantowi Nitekiemu.

W wielkich dniach sierpniowych

Było to w krytycznych dniach sierpnia 1920 roku.

Groza powiała od wschodu. W głąb Polski wdzierał się nieprzyjaciel. Wezwane Wodza wzniciło płomienie buntu przeciwko najeźdźcy. Wios i miasto połączyły się w zgodnym akordzie obowiązku wobec zagrożonej Ojczyzny.

sierpnia Naczelny Wódz przebywał przezwanie w Irenie. Pomieszczenie sztabu znajdowało się w domu Beniamina Konotopskiego (obecnie Dawida Rubina, ul. Piłsudskiego Nr. 10), na parterze, w dość dużej sali sądu (obecnie posterunek policji i sąsiednie ubikacje). Marszałka Piłsudskiego widywano tu w towarzystwie generała francuskiego, prawdopodobnie Maxima Weyganda. Kwatera osobista Naczelnika Państwa i Naczelnego Wodza mieściła się w tymże domu, w dwu pokojach Pinkusa Sztajnbucha. Jakże skromne miał mieszkanie! Któż to wie, jakie bogactwo myśli i trosk brzemiennych w epokowe wydarzenie przewinęło się przez umęczoną głowę Komendanta, kiedy zamykały Go cztery ściany skromnej kwatery? W jednym z pokoiów spędza noc z 12 na 13 sierpnia, o godzinie zaś 10-ej tegoż dnia wydaje w swojej kwaterze osobistej rozkaz decydu-

W tych przełomowych chwilach ośrodek dębliński posłużył za teren, z którego wykonany był pod osobistym dowództwem Naczelnego Wodza brawurowy kontratak przeciwko potęgę wroga.

W Puławach i Irenie ulokowane zostało Naczelne Dowództwo. W najgorętszych dniach przygotowań do kontrataku, 12 i 13

dać, iż jest zmęczony. Pochylony, skupiony w sobie, trwa długo na posterunku. Poza miarowym odgłosem maszerującego wojska, skłucnym uderzaniem o bruk kół pojazdów i ciężko przewalającej się artylerji, panuje bezwzględny spokój. Nic nie

Dom w Irenie (przy ul. Piłsudskiego Nr. 10), w którym Wódz Naczelny stał kwaterą w sierpniu w 1920 r.

Marszałek J. Piłsudski przyjmuje chleb i sól od władz komunalnych i delegacji w Dęblinie w 1920 r.

Pomnik Marszałka Piłsudskiego w Irenie.

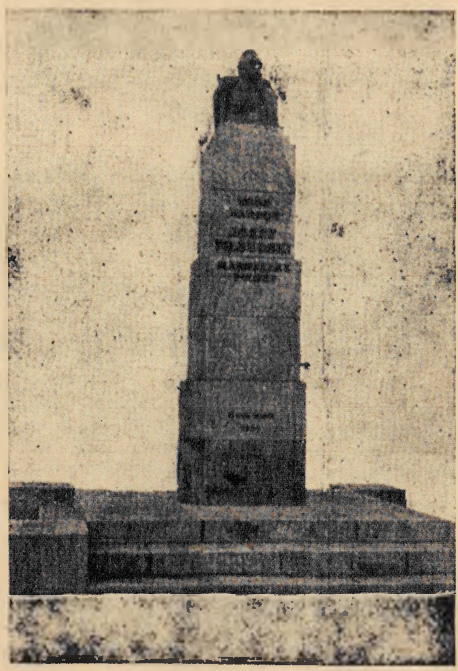
jącego ataku generałom Śmigłemu i Skierskiemu.

W dniu 13 sierpnia Wódz w towarzystwie oficerów sztabu osobiście udekorował orderami na rynku osady kilkunastu wojskowych. Bezpośrednio potem nastąpił przemarsz wojsk, które w myśl planów Wodza miały zdecydować o narodowym „być” w chwili, gdy w perspektywach obliczeń jawiło się groźne „albo nie być”.

Naczelny Wódz, oceniony postawionymi na przedce świerkami, rzuca orle spojrzenia w głąb maszerujących kolumn. Wi-

rzy. W przyszłości wszak powie: „Kto po duszę sięga, duszę dawać musi”.

Na rynku Ireny rozegrany zostaje akt pierwszy decydującej rozprawy. Żołnierz wpatrzony w stalowe rysy Wodza zrozumiał, że pozostaje mu tylko jedno: zwycięstwo. Akt drugi, rozegrany został na

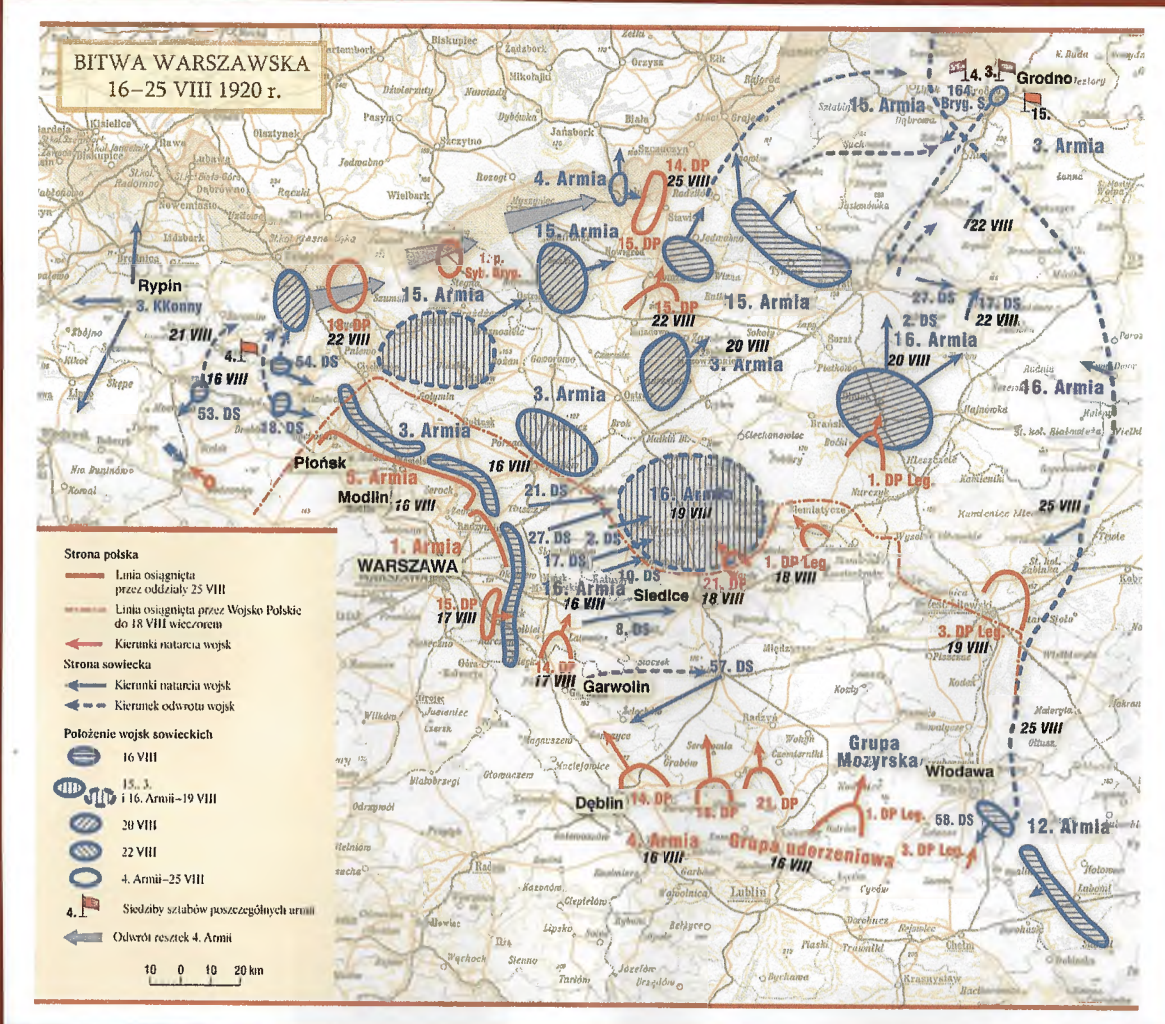
Pomnik Marszałka Piłsudskiego w twierdzy Dęblin.

szlakach bitew, w kurzawie kiwi i glorii zwycięstwa.

Ośrodek dębliński może napawać się szlachetną dumą, iż w okresie najbardziej brzemiennym w historyczne wypadki, w okresie, kiedy ważyły się losy Polski, Józef

przerzywa pełnego nastroju, milczącego obcowania Wodza z żołnierzami. Wszak to nie paradna defilada; to raczej misterium przelewania przez Wodza części swej duszy na podkład uczuciowy swoich żołnierzy.

Piłsudski nie tylko przebywał w Dęblinie, lecz strategiczną jego rolę ocenił przez wykonanie stać wspaniałego manewru operacyjnego. Błask wielkości i sławy Wielkiego Wodza i Jego czynów nadały Dęblinowi poczesną rolę w historii. Musimy zrozumieć i uznać ten fakt, by wziąć na siebie obowiązek pieczołowitej opieki nad śladami pobytu Największego Ducha Polski na tutejszym terenie. Pewne ślady zostały już utracone, inne czekają swej kolejności. Pamiętamy o słowach Marszałka, iż „są ludzie i są prace ludzkie tak silne i tak potężne, że śmierć przewyciężają, że żyją i obcąją między nami”. Przez zachowanie pamiątek po Wielkim Marszałku przekazać mamy przyszłym pokoleniom całe bogactwo Jego spuścizny w postaci głazów zakute, by przemawiały one do nich mocą Nieśmiertelności. Na terenie gminy tutejszej istnieją trzy pomniki Marszałka. W Irenie ufundowany został przez gminę, w twierdzy przez garnizon i w Bobrownikach przez Ochotniczą Straż Pożarną. Pomnik w Irenie wzniesiony w miejscu, skąd Marszałek wysyłał wojska do odparcia wroga od bram stolicy, z nazwiskami poległych z tej gminy i z podobizną Marszałka, jest ubogi i nie-trwały. Na miejscu historycznym, o zasięgu promieniującym na całe wieki, winien być wzniesiony okazały pomnik wysiłkiem całego społeczeństwa.

ROK 1920. MARSZAŁEK PIŁSUDSKI
NA PLACU BOJU POD DĘBLINEM NAD WISŁĄ.
Naczelny Wódz Józef Piłsudski, przewidując, że bolszewicy uderzą całą siłą na Warszawę i że zechcą sforsować Wisłę pod Płockiem, zdołał pod koniec lipca 1920 roku w miejscu zastójnym przez twierdzę Dęblin i ujście Wieprza zebrać dwie armie, jedną pod dowództwem Rydza Smigłego, a drugą pod wodzą gen. Sierńskiego. Stanowczy zaś sam na ciele tych armii odbywał ich przetrwały, wzmacniał w nich ducha i czekał sposobnej chwili na uderzenie na wroga, nie-domyślającego się nawet ich istnienia.

ROK 1920

Odkopany Pomnik Marszałka Piłsudskiego podczas rewitalizacji placu przy Ratuszu Miejskim w 2012 roku

W dniach 15, 16 i 17 maja r. b. odbyła się specjalnym pociągiem wycieczka z Dębina do Krakowa w liczbie ponad 200 osób. W wycieczce przeważali rezerwiści i ich rodziny. Inicjatorem wycieczki był zbr. Antoni Zubel; on też wraz z ppor. rez. Win-

centym Olszewskim kierował wycieczką, która zwiedziła zabytki Krakowa, saliny w Wieliczce, oraz wzięła udział w sypaniu kopca Marszałka Piłsudskiego na Sowińcu. Na zdjęciu — wycieczka na tle szczytu inż. Daniłowicza w Wieliczce.

fol. Wł. Gargul

Związek Rezerwistów w Dęblinie w hołdzie Marszałkowi Piłsudskiemu

Dnia 12 maja r. b. wicestarosta Stefan Tymiański, prezes Zarządu Powiatowego Z. R. w Puławach, odsłonił ufundowaną przez Z. R. w Dęblinie tablicę pamiątkową wmurowaną w ścianę domu w Irenie (przy ul. Piłsudskiego 10), w którym Wódz Naczelny kwaterował w sierpniu 1920 r. W domu tym Józef Piłsudski spędził noc z 12 na 13 sierpnia, dokąd przybył z Warszawy, gdzie przez

dwie samotne, bezsenne noce (5 i 6 sierpnia) spędzone w Belwederze oprac. genialny plan kontrofensywy, nazwany przez największych teoretyków sztuki wojennej manewrem godnym Napoleona. Tu też Wódz Naczelny dn.

Chwila odsłonięcia tablicy. Przedstawiciele władz wojskowych salutują tablicę. fot. Wł. Podgórski

Wicestarosta Stefan Tymiański przemawia po odsłonięciu tablicy. fot. Wł. Podgórski

13 sierpnia o godz. 10 rano wydał rozkazy kontrofensywy z nad Wieprza na tyły wojsk bolszewickich, który to manewr, oskrzydla- jąc i odcinając siły bolszewickie pod Warszawą, spowodował paniczny odwrót nie- przyjaciela i zdecydował o polskim zwycięstwie.

W domu tym miesi się obecnie siedziba Zarządu Powiatowego Z. R. Dęblin. Kształcą się tu w cnotach obywatelskich serca i dusze byłych i przyszłych obrońców

Ojczyzny, a słowa padające z tablicy są dla nich przypomnieniem chwały oręża polskiego pod wodzą Józefa Piłsudskiego.

W uroczystości wzięły udział władze państwowe i wojskowe, organizacje i związki społeczne ze sztaandarami, oraz tłumy społeczeństwa. Okolicznościowe przemówienia wygłosili: wicestarosta St. Tymiański i wice- prezes Zarządu Powiatowego Z. R. Dęblin inż. E. Świeżyński, z którego inicjatywy tablica została ufundowana.

ZWZ

AK-

WILN

IRENA

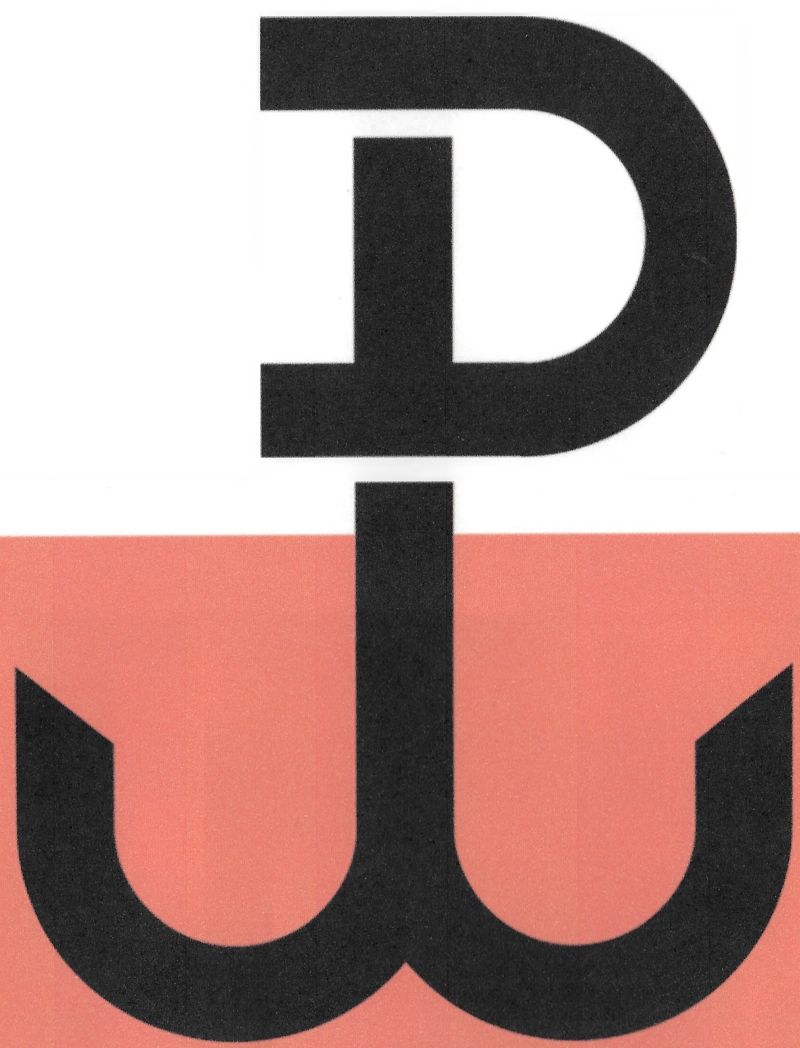
MASÓW

ŻDŻARY

DEBLIN

MŁYNKI

RYCICE

MICHALINÓW

MIERZWIĄCZKA

A. Łomott "Mira"

Antoni Osiak

J. Tyszkiewicz "Zagłoba"

- A Stanisław Anysz „Aston”
Jan Augustyniak „Czarny”
- B Barbara Bakiera „Baśka”
Józef Ball „Wilk”
Henryk Baran „Henry”
Henryk Barański „Długi”
Ryszard Barański „Mały”
Jerzy Bartmański „Ater”
Kazimierz Bociański „Borówka”
Zdzisław Bondel
Czesław Borek „Bekas”
Edward Borek „Tygrys”
Henryk Borek „Beker”
Klemens Borek „Boruta”
Stanisława Borek „Bluszcz”
Zdzisław Błaszczak „Lufa”
Janina Bryś „Lidia”
Irena Bryś „Gazella”
Waldemar Burdzanowski „Szczupak”
Wiesław Burdzanowski „Rybka”
Jan Burza „San”
- C Jan Chabros „Chomik”
M. Chiciński „Czarny”
Bolesław Czekalski
- D H. Darski „Duglas”
Kazimierz Dębowski „Lucyfer”
Mieczysław Dębowski „Boruta”
Włodzimierz Derysz
Kazimierz Deska „Iglica”
Jerzy Dobosz
Ignacy Dobrzyński
- E Anna Dowbor „Nińska”
Dybicki „Kruk”
- F Janina Frydecka „Joanna”
- G Józef Gabran „Granat”
Stanisław Gelo „Swierk”
Karol Głowacki
Marian Grabski „Spec”
Stanisław Grzebalski „Dęba”
Stanisław Grzęda „Kret”
- H Andrzej Haase „Głaz”
Tadeusz Haase „Bojar”
Bronisław Hinc
Stanisław Hołda „Jan”
Zbigniew Hołda „Wilczek”
Janina Hołubek „Sarna”
- J Czesław Jakubicki „Mars”

E. Kotyza „Grot”

S. Kasprzak „Burzyciel”

I. Bryś „Gazela”

E. Slusarz

J. Hołubek „Sarna”

W. Burdzanowski „Rybka”

K

L

M

N

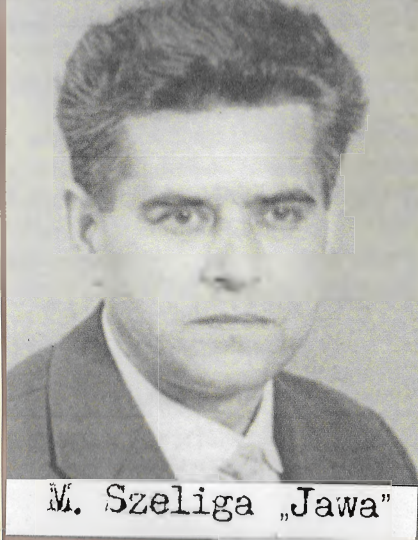
O

P

- Edward Jarosławski „Mały”
Helena Jarosławska „Krawcowa”
Mieczysław Jarosławski „Wróbelek”
Franciszek Jaskulski „Zagon”
Franciszek Jastrzębski
Franciszek Jędrzejewski
Jan Joński „Jowisz”
Kazimierz Kamola „Szermierz”
Stanisław Kasprzak „Burzyciel”
Zygmunt Kęska „Swit”
Kazimierz Kieńczykowski „Błysk”
Jerzy Kopeć „Pećko”
Piotr Korowiec „Korek”
Władysław Kotłęga „Dębor”
Edmund Kotyza „Ryba”, „Grot”,
Józef Kowalik „Wilk”
Stanisław Kowalski „Michał”
Kazimierz Kozak „Hak”
Ignacy Krajewski „Rafał”
Władysław Kruk „Orzeł”
Irena Kulągowska
Jerzy Kulągowski „Żyrafa”
Zygmunt Kulik „Zemsta”
Tadeusz Kurzyp
Michał Kwieciński „Kłos”
Władysław Lamek
Stanisław Lang
Witold Lesisz „Lampart”
Wojciech Leśko „Kostka”
Adam Lipski „Marek”
Antonina Sosenkiewicz - Łomott „Mira”
- Zygmunt Majchrowski „Wilk”
Tomasz Majewski
Roman Maniak „Sokrates”
Waldemar Marczak „Dywan”
Zygmunt Matysiak „Sęp”, „Gnat”
Tadeusz Miesiak „Mężny”
Mieczysław Mikołajczak
Zdzisław Mikulski „Szczepa”
Stefan Mikusek „Góral”
Władysław Mikusek „Lamik”
Józef Modelski „Cygar”
Piotr Nafalski „Spyrka”
Eugeniusz Nojek „Orzech”
- Zenon Ochal „Piorun”
- Józef Pasek „Czart”
Czesław Paszko „Brzoza”

H. Piątkowski „Kotlina”

M. Szeliga „Jawa”

M. Kwieciński „Kłos”

E. Jarosławski „Mały”

J. Bryś „Lidia”

M. Mikołajczak

R

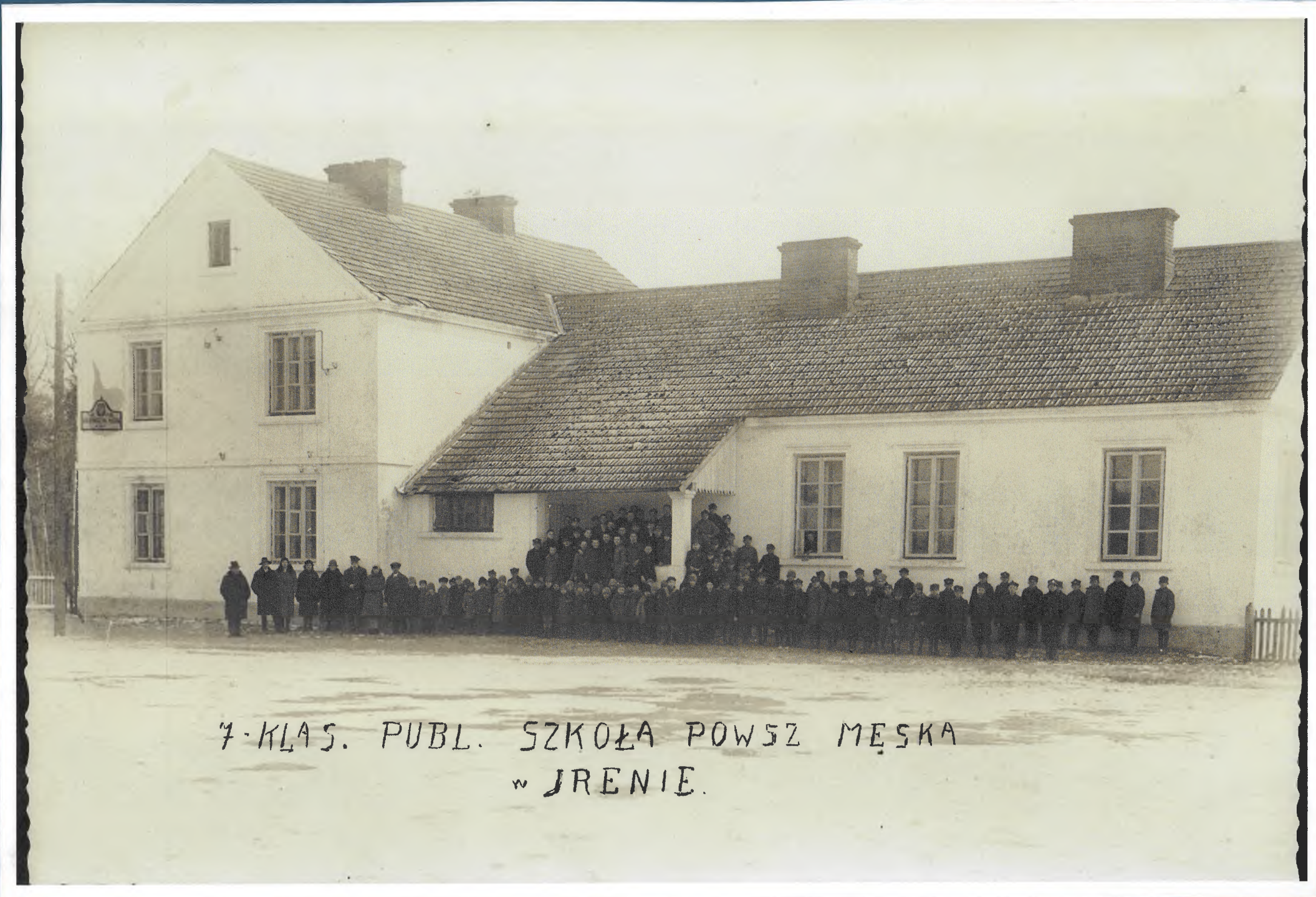
S

T

W

Z

- Ignacy Pawlak „Pućka”
Melchior Piskala „Melchior”
Henryk Piątkowski „Kotlina”
Bronisław Piskorski „Stalszer”
Stanisław Piwowarek „Puszczyk”
Józef Popis „Marcel”
Aleksander Prokop „Rębacz”
Stanisław Przykucki „Polański”
Józef Pudło „Poręba”
Piotr Pyt „Kwiatek”
Stefan Russ
- Regina Sałek „Samarytanką”
Zdzisław Sakiewicz „Lotnik”
Tadeusz Sarzyński „Szarak”
Jan Sokołowski
Jerzy Stando „Donat”
Stanisław Stańczak
Jan Stebnicki „Murzyn”
Mieczysław Stecki
Stanisław Szafran „Roch”
Witold Szczepański „Podkład”
Henryk Szczęsniak „Jędrus”
Marian Szeliga „Jawa”
Zdzisław Szeliga „Pocisk”
Czesław Szlendak „Maks”
Zygmunt Szlędek „Brzoza”
Józef Trześniak „Bard” „Trzaska”
- Janina Tyszkiewicz „Zagłoba”
Henryk Warda „Chmura”
St. Warda „Fokstrot”
Helena Wardal „Ramzesowa”
Ignacy Wardal „Ramzes”
Daniel Wardal
Kazimierz Wawrzyniak
Zygmunt Wawrzyniak
Czesław Witemberg „Wierny”,
Stanisław Włodarczyk „Dydko”
Jan Wojciechowski „Gryf”
Stanisław Wojciechowski
Zofia Wojciechowska „Oleńka”
Teofil Wojdala
Władysław Wojtyś „Pedro”
Jerzy Woliński „Jeleń”
Zdzisław Zaręba „Kędzior”
Zbigniew Zatorski
Eugeniusz Zubel „Smierć”
Kazimierz Żochowski „Grab”

7-KLAS. PUBL. SZKOŁA POWSZ MĘSKA
w IRENIE.

Uczniowie i nauczyciele Szkoły Powszechnej Nr 1w Irenie

Szkoły

Powszechne

Uczniowie i nauczyciele Szkoły Powszechnej Nr 2w Irenie
Siedzą od lewej: Aniołkiewicz, Frydecka, Mrówczanka, kierownik szkoły Ślusarzowa,
Janina Frydecka, Bińczycka, Wołoszczak, ks. Marian Olczak, Kowalczyk

Dzięki inicjatywie **Marcina Mierzejewskiego** w 1905 r. powstała w Irenie prywatna szkoła początkowa działająca najpierw pod patronatem Polskiej Macierzy Szkolnej, a następnie Towarzystwa „Szkoła”. W 1909 r. przekazano szkole nowy budynek, wybudowany dzięki darowiźnie księżnej Ireny Paskiewicz (5000 rubli), Ireńskiemu Towarzystwu Pożyczkowo – Oszczędnościowemu, składkom i ofiarom członków zarządu towarzystwa.

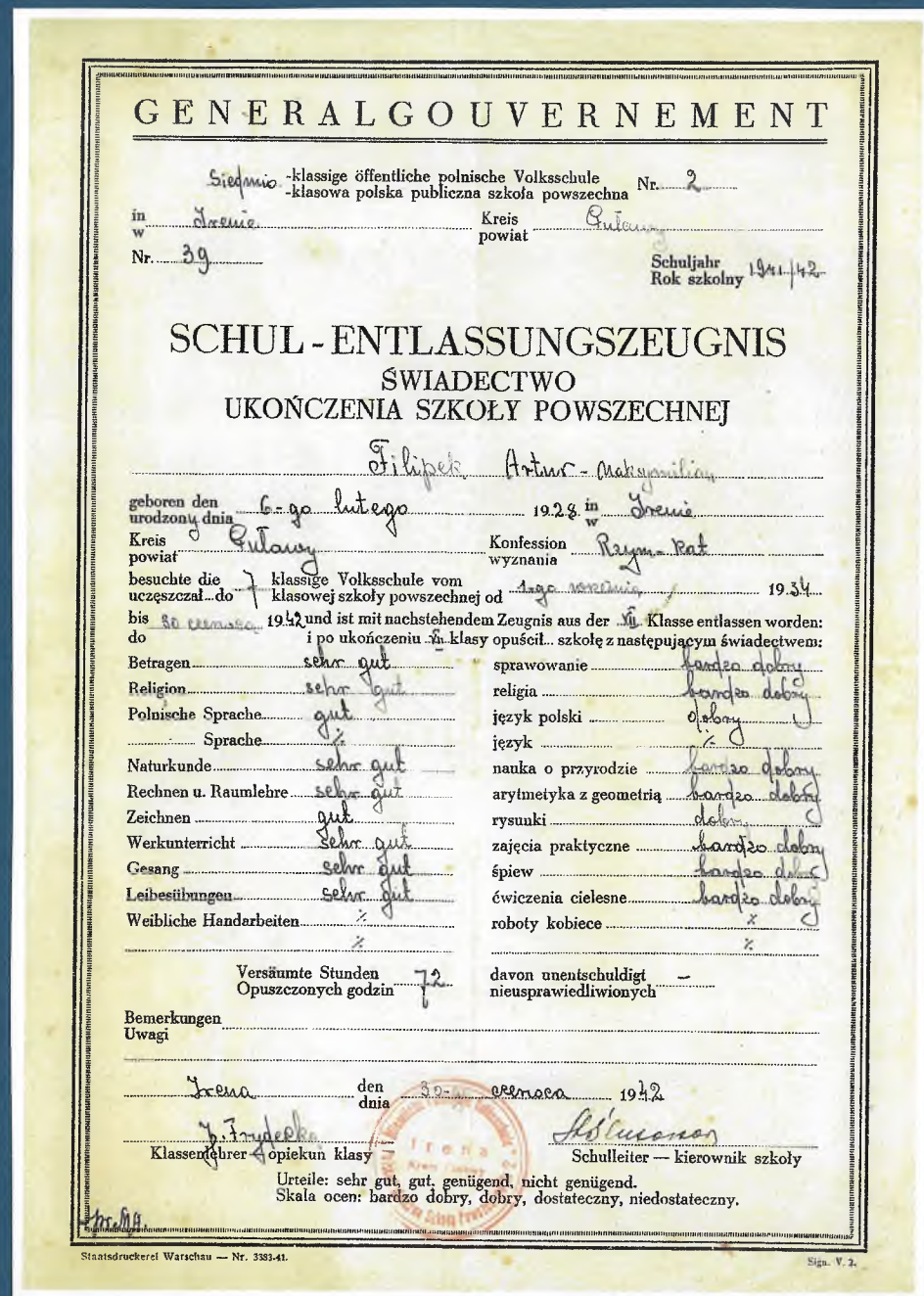
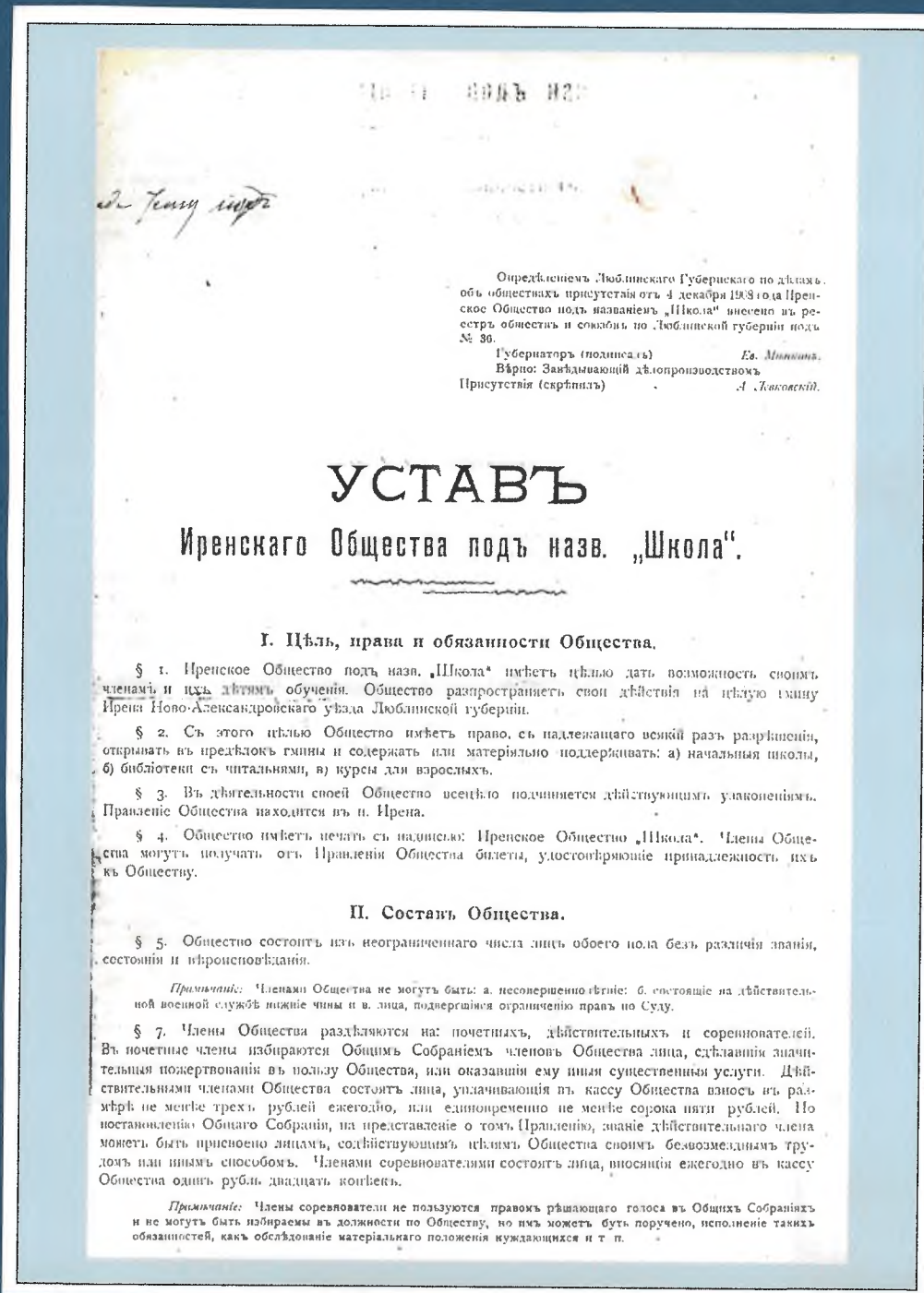
Po odzyskaniu niepodległości szkoła uzyskała miano 7 klasowej Publicznej Szkoły Powszechnej Męskiej.

Marcin Mierzejewski
Dzierżawca majątku w Borowinie,
społecznik

Jan Łomott
Wieloletni dyrektor Szkoły
Powszechnej Nr 1

Członkowie zarządu Towarzystwa „Szkoła”

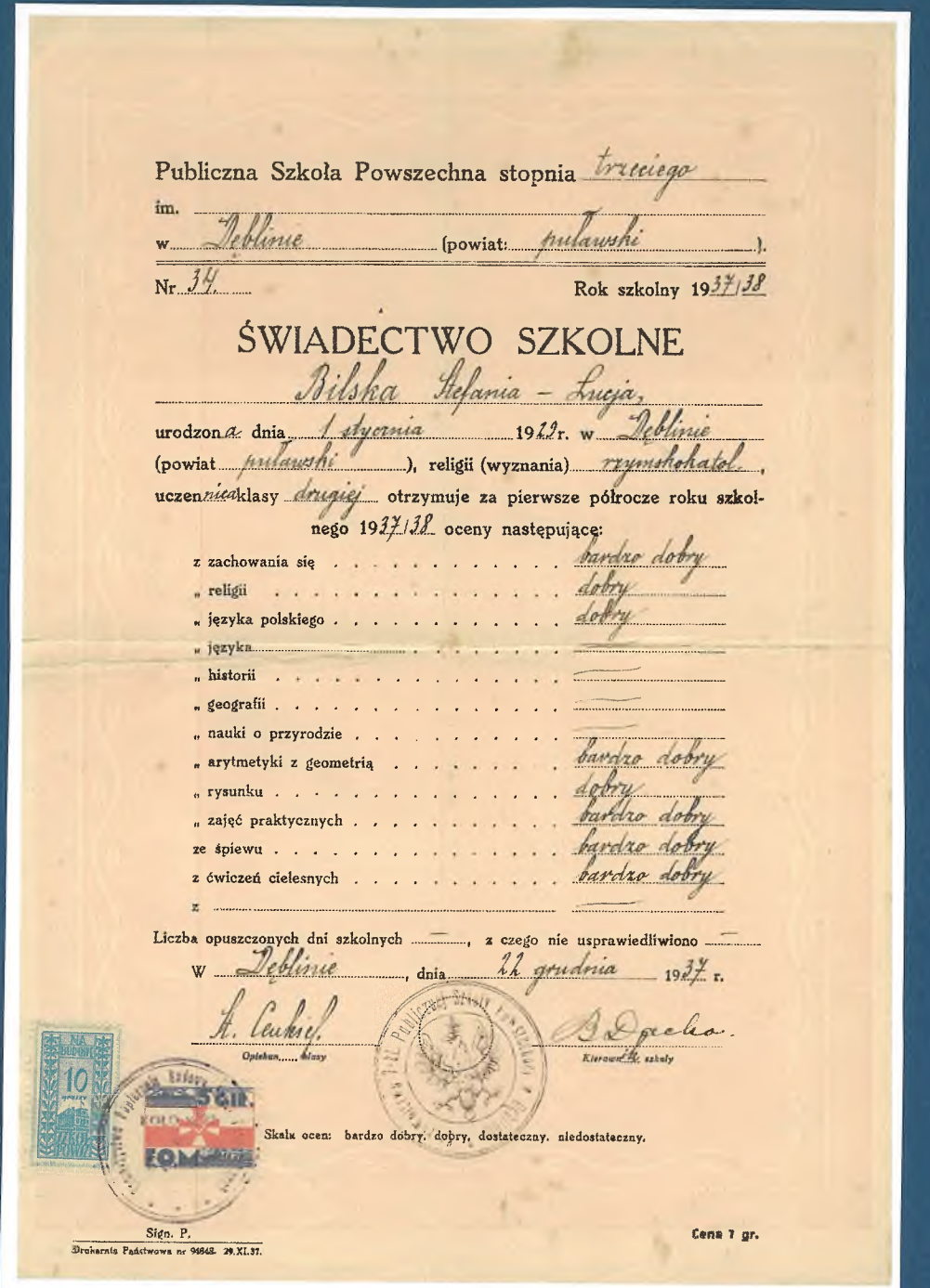
- Roman Brendel – lekarz
- August Sochacki, lekarz
- Władysław Kowalewski, kupiec
- Edward Kobylński, sekretarz gminy
- Marcin Mierzejewski
- Stanisław Bogusławski
- ks. Korytkowski

Budynek Szkoły Powszechnej w Dęblinie
Maj 1939 rok

Uczniowie i nauczyciele Szkoły Powszechnej w Dęblinie
W środku Stanisław Cenkiel, ks. Marian Olczak, kierownik szkoły Bolesław Dacko

Dnia 3.III.1944 r. na drodze pomiędzy Kurowem a Żyrzynem uzbrojona banda napadła na kilka samochodów. Przy tym zamordowano trzech Niemców.

Za karę za pomysł długi: 1 kol. „ZWZ” ze skazanych, które w latach obywatelskich z dnia 18.1.22.III.1944 r. były przedstawione do aresztowania i z dalszych członków „ZWZ”, skazanych za karę śmierci przez Nad. Doyannę Policy Gospodarczej i ND na dywizyjnej tabelce na podstawie rozporządzenia z dn. 25.1943 r. o zwolnieniu zbrodni na niemieckich ofiarodawców w Generalnym Gubernatorstwie (Dziennik Rozporządzeń Nr. 32.43 dla Gen. Gub. z dnia 6.III.1944 r. w Kurwie

40 publicznie rozstrzelano

W śródku August Phillippi
Obsada posterunku żandarmerii w Irenie:
August Phillippi, Knapheide, Marier, Prochnow, Sommer, Stößel,
Christian Petersen, Greiser, Abel, Hansch, Fölkle, Jauerneck, Kirsch, Kuboth,
Mochel, Pusch, Schmidt, Schulz.

A black and white portrait photograph of a young man with dark hair, wearing a suit and tie, looking slightly to the left. The photograph is positioned in the upper right quadrant of the page.

Wojciech Leśko „Kostka”

Bracia Barańscy , Ryszard "Mały", Henryk "Długi"

Handwritten: 1941, 1942, 1943, 1944, 1945, 1946, 1947, 1948, 1949, 1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 261

Jerzy Jaskulski „Zagon”, „Zagończyk”

Na wiosnę 1942 r. przejechał na Lubelszczyznę do Stefczy, gdzie nawiązał kontakt z AK i włączył się w działalność sabotażowo-dywersyjną. Od 1943 r. był żołnierzem dowodzonego przez ppor. Mariana Białasa „Przepiorkę” Oddziału Dyspozycyjnego (krypt. „Pilot”) działającego na terenie Inspektoratu Puławy AK. Na przełomie 1943 i 1944 r. stanął na czele pododdziału, zwanego od pseudonimu dowódcy Oddziałem Leśnym „Zagana”. Pełnił również funkcję zastępy dowódcy Oddziału Dyspozycyjnego. W marcu 1944 r. Oddział Dyspozycyjny przestał funkcjonować w ramach Kedywu i stał się oddziałem partyzanckim. Na początku 1944 r. oddział Jaskalskiego liczył 35 żołnierzy, natomiast przy AKCZ „Burza” liczebność jego wzrosła do 80 osób. Przed wykonaniem akcji bojowych mobilizował też żołnierzy z siatki terenowej, co zwiększało jego liczebność do około 170 osób.

W okresie okupacji niemieckiej oddział „Zagona” przeprowadził co najmniej 23 akcje. Należały do nich m.in.:

- wykonanie w Dęblinie wyroku śmierci na komendancie kryminalnym z Ireny (Dęblina) Czesławie Grabarczyku., za współudział w eksterminacji ludności żydowskiej (9 III 1944);
- wykonanie wyroku śmierci na komendancie posterunku żandarmerii w Irenie (Dęblin) Christianie Petersonie (15 VI 1944);

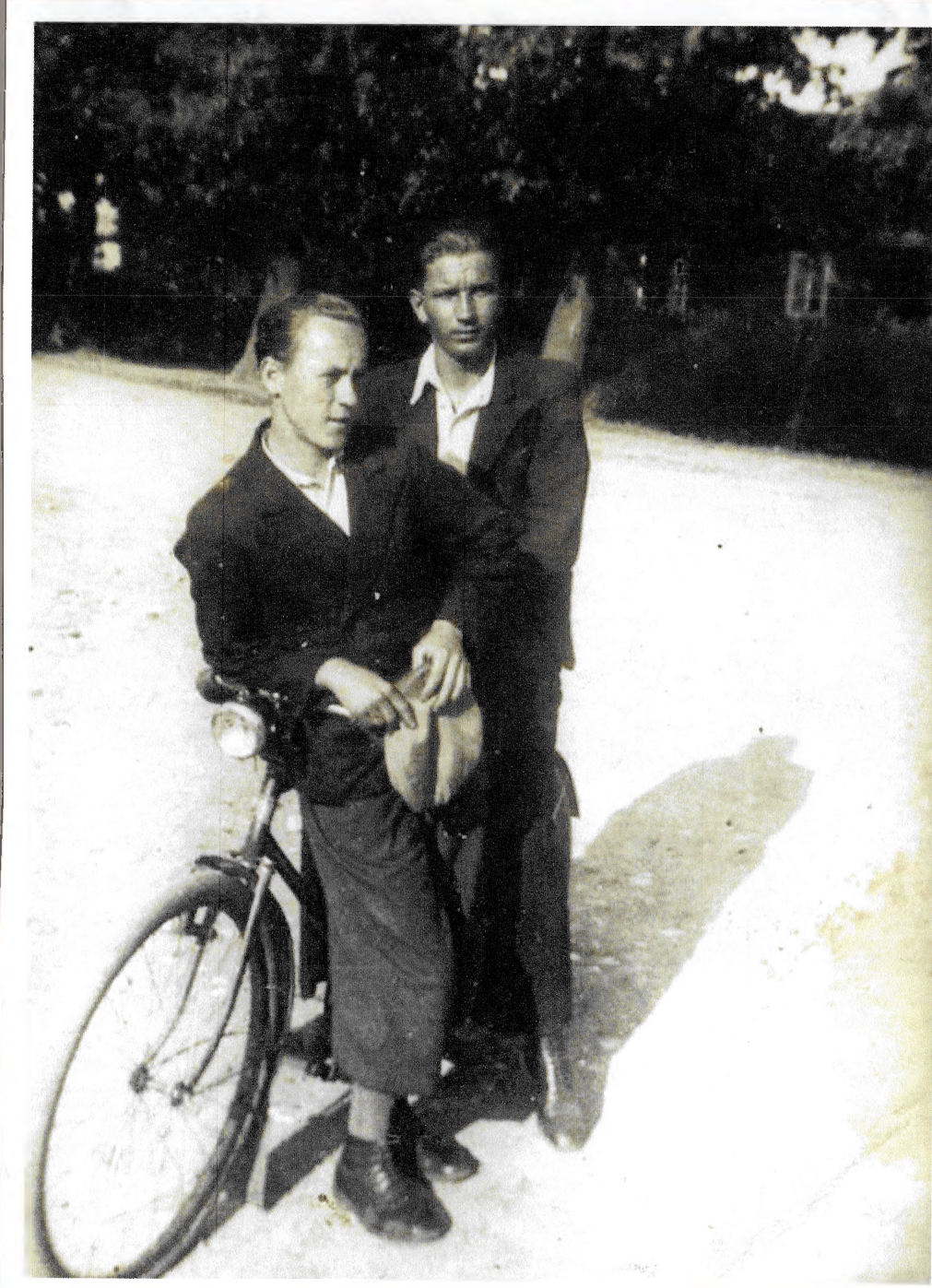
- atak na majątek w Borowina i rozbrojenie 14 ostlegionistów pod Gołębiem (17 V 1944).

Żołnierze tego oddziału urządzili też kilka innych udanych zasadzek na mniejsze patroli niemieckie i wiele akcji zaopatrzeniowych, jednak ich głównym polem działania była dywersja kolejowa.

Franciszek Jaskulski został aresztowany przez UB 3 listopada 1944 r. w majątku Góry koło Nędzi w po przeprowadzonym procesie (8 stycznia 1945 r.) skazany na karę śmierci za udział w nielegalnej organizacji (za jaką uważano AK) i niewypełnieniu obowiązku zgłoszenia się do czynnej służby wojskowej. Na wykonanie wyroku czekał w więzieniu na Zamku Lubelskim. W styczniu 1945 r. wyrok śmierci został zamieniony na 10 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w więzieniu we Wronkach skąd we wrześniu 1945 r. podjął udaną ucieczkę. Powrócił na Lubelszczyznę nawiązując ponownie kontakt z pułaskimi strukturami konspiracyjnymi Zrzeszenia „Wolność i Niezawisłość”.

W listopadzie 1945 r. za rozkazem dowódcy przeszedł na zachodni brzeg Wisły, gdzie rozpoczął odbudowę struktur konspiracyjnych WZK. Wraz z liczącym sobie około 100 zwolenników oddziałem oddziału sztyku podjął pracę nad jego kłótnią powiatu: Kozienice, Radom, Ilza, a w tym: Kozienice, Kozienice. Utworzono tam Związek Brzozy Konspiracji podporządkowany centrali Stołecznej Lublin W. W okresie największego rozwoju ZSK liczył od 1000 do 1200 zwolenników. Oddziały ZSK przeprowadziły wiele akcji zbrojnych, w tym: posterunku MO i fabryki kawy w Łaskach (12 VII 1946 r.), z grupą akcji NKWD, UB i MO w Łaskach i Ponikwie (18 VII 1946 r.), opanowanie Szydłowa (1 VI 1946 r.) oraz Lipska (3 VII 1946), pociąg z grupą KBW pod Skarżyszowem, w której stali zlikwidowani dowódcy woj. KBW w tym: rzeszowski (18 VII 1946).

26 lipca 1946 r. na skutek zdrady Jaskulski został aresztowany w Jedlni Letnisku i przewieziony do gmachu WUBP w Kielcach. 17 stycznia 1947 r. Wojskowy Sąd Rejonowy w Kielcach skazał Jaskulskiego na karę śmierci

Józef Pasek „Czart”

Czesław Szlendak „Maks”

PROTOKÓŁ
wykonania wyroku sąsiedzi

Kielce dnia 12. lutego 1947

podpisani:

Prokurator, por. Wilkoński Andrzej
Lekarz, *Dr. Bolecki Janusz*
Dowódca Platonu Szpiekowskiego
w obecności *Ł. B. Krawiec, M. Krawiec, M. Krawiec, M. Krawiec* oraz Komendant
Sizgienta stwierdza, że
w dniu dzisiejszym o godz. *13.10* został rozstrz
lany *Jankowski Franciszek* a. Ignacego ur. 16.09.1913 r.
skazany dnia 17. stycznia 1947 r. na karę śmierci przez
strzelanie z pistoletu w Kielcach na podstawie art. 38 K.K.

Zgon rozstrzelanego został przez lekarza stwierdzony.

Prokurator *Wilkoński Andrzej*
Lekarz *Dr. Bolecki Janusz*
Dowódca Platonu Szpiekowskiego *Dr. Krawiec*

IREN		AMTICHE VERMERK UWAGI URZĘDOWE	
Kennart Miejscowość	PULAWY	Distrikt Międz.	LUBLIN
Kreish. Starostwo powiat.			
Nr numer Numer rozpoznawczy	30. IV 1942 r.	Gölla bis Wahle bis	
Name Nazwisko	Baraniski		
Geburtsname (k. Ehefrau) nazwisko panieńskie (z żony)	Antonin		
A ornamo tute			
Coboren em (rodzony w d. n.)	20. II. 1894 r.		
Geburtsort Miejsce urodzenia	Łogów		
Kreish. Starostwo pow.	Toniskie	District Okreg	Hielke
Land Kraj			
Beruf zawód	oferter wycozny		
Religion Wyznanie	Schwaufcomwanter Rom.-Rath. - priyazn.		
Sonderere Kennzeichen Szczególne znaki rozpoznawcze			
Unterschrift des Kennkarteninhabers Podpis posiadacza karty rozpoznawczej		Ausstellungsbehörde Władza wydająca	
Pulawy		5 MARZ 1942	
Unterschrift des unterscheidenden Beamten Podpis sporządzającego urzędnika		Unterschrift der Meldebühde Podpis urzędu meldunkowego	

Związek

Rezerwistów

Komenda Powiatowa Zw. Rez. w Dębnie.
Siedzą: ppor. rez. Dominik Wadecki. Stoją od lewej: ppor. rez. Edward Krych, urz. w N. Stanisław Kućkowski, st. sierż. rez. Eugeniusz Strzałkowski, ppor. rez. Franciszek Fijałkowski, ppor. rez. Wincenty Olczewski.

ZARZĄDY

Rok 1932

Prezes – Wadecki Dominik
I Wiceprezes – ks. Pogonowski Wład.
II Wiceprezes – Strzałkowski Eugeniusz
Sekretarz – inż. Świeżyński Eug.
Wicesekretarz – Marcinek Stanisław
Skarbnik – Leško Wojciech
Księgowy – Czachor Alfons
Człon. zarządu – Falkowski Feliks

Rok 1933

Prezes – inż. Świeżyński Eug.
I Wiceprezes – ks. Pogonowski Wład.
II Wiceprezes – Strzałkowski Eugeniusz
Sekretarz – Marcinek Stanisław
Skarbnik – Leško Wojciech
Księgowy – Czachor Alfons
Człon. zarządu – Fijałkowski Franciszek
– Świtkiewicz Stefan
– Gac Stanisław

Rok 1934

Prezes – inż. Świeżyński Eug.
Wiceprezes i referent opieki społecznej – Majewski Stefan
Sekretarz – Harland Zygmunt
Skarbnik – Leško Wojciech
I Ref. wych. ob. – Łomot Jan
II Ref. wych. ob. – Małachowski Aleksander
Ref. sportowy – Strzałkowski Eug.

ZARZĄD POWIATOWY ZWIĄZKU REZERWISTÓW W DĘBNIE.
Siedzą od lewej: Czachor Marek – sekretarz, inż. Eugeniusz Świeżyński – prezes, Maria Sokółka – b. przewodnicząca Rodziny Rezerwistów, dr. August Sobacki – lekarz, Z. R. Dominik Wadecki – komendant powiatowy, Jan Łomot – I wiceprezes, stoją od lewej: Marian Górecki – przewodniczący komisji rewizyjnej, Wojciech Lesko – skarbnik, Józef Trzeziński – referent propagandowy – prasowy, Władysław Pataj – członek komisji rewizyjnej, Aleksander Małachowski – referent oświatowy, Tadeusz Bezdek – referent wychowania fizycznego, Franciszek Fijałkowski – II wiceprezes, Jakub Matura – gospodarz orkiestry.

Koło Rodziny Rezerwistów

Koło Rodziny Rezerwistów powstało w roku 1933. Pracą Koła kierowała przewodnicząca, pani Michałina Sokulska przy współudziale pań, należących do Zarządu oraz pozostałych członkiń. Koło liczyło początkowo 40 członkiń. W ciągu istnienia Koła przybyło 20 członkiń.

Antonina Łomottowa.
Przewodnicząca R.R. w Dębnie.

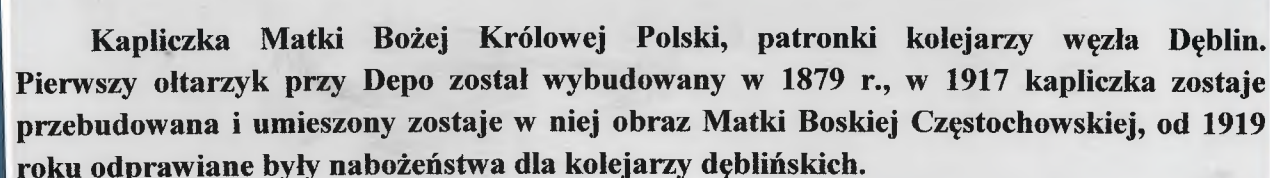
Poświęcenie świetlicy i przedszkola Związku Rezerwistów RP w Irenie.

Widoczni min. ks. Pogonowski, gen. Bolesław Frej, weteran powstania styczniowego Aleksander Uchnast, starosta puławski Mieczysław Lutman, Maria Sokółka p-ca Koła Rodziny Rezerwistów, dowódca 15 pp „Wilków” Władysław Wojakowski.

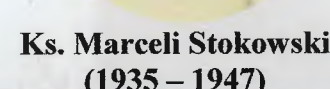
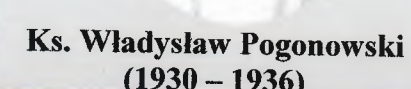
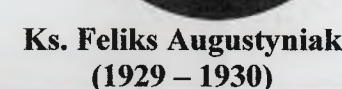
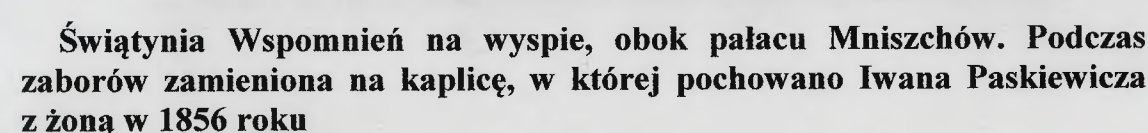
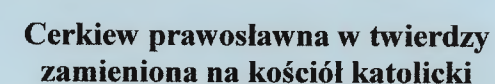

Rodzina Rezerwistów w Dębnie
siedzą od lewej: M. Szepietowska, J. Majewska – czł. kom. rewiz., M. Sokółka – b. przewodnicząca, M. Leszewska – ref. opieki społ., M. Wojciechowska – czł. kom. rewiz.; stoją od lewej: Br. Świtkiewiczowa, M. Naszewska, Z. Kondejówna, Kl. Czachorowa – sekretarz, H. Kulęgowska, Wł. Stańczakowa – skarbnik i kier. Przedszkola, Leśkowska, St. Trajerowa, Kaz. Fortunowa, W. Karbowska.

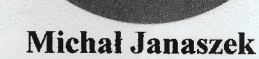
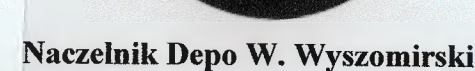
kapliczki, krzyże

Po II wojnie światowej budynek cerkwi służył jako magazyn sprzętu wojskowego. W 1964 roku przystąpiono do rozbioru cerkwi z przeznaczeniem materiału na budowę Szkoły Podstawowej nr 5. Latem 1968 roku rozbiorę cerkwi zakończono, pozostawiając jedynie fundamenty.

Komitet Budowy Kościoła

1. *Journal of the American Medical Association*, 1997; 277: 1033-1038.

**Kościół drewniany trzynawowy,
bazylikowy wzniesiony w I połowie
XVIII wieku jako cerkiew unicka
w Łosicach, przeniesiony do Dębina
w 1929 roku**

Szkoły

Zawodowe

Podczas okupacji od 1940 roku w Irene działała Szkoła Zawodowa Obowiązkowa. Nowo utworzona szkoła znalazła pomieszczenie w lokalu Szkoły Powszechnej nr 3 przy ulicy Warszawskiej

Uczniowie Gimnazjum Handlowego z prezesem Majewskim

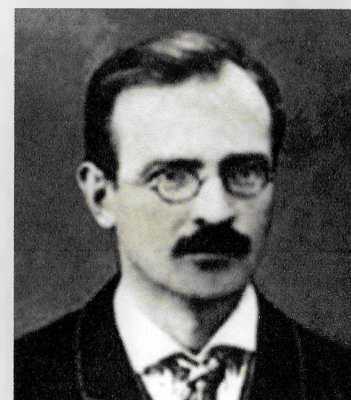

1931/32 r.
Publiczna Dokształcająca i Edukacyjna
Szkoła Zawodowa Kursu III-go stopnia
w Irene

Szkoła Hodowlano - Rolnicza Męska w Dębline

Powstała w 1922 roku na bazie folwarku Dębline przejętego przez skarb państwa po Paskiewiczach. Prowadzona była przez Sejmik Powiatu Puławskiego. W związku z rozbudową lotniska w 1938 roku została przeniesiona do Klementowic jako Powiatowa Szkoła Przysposobienia Rolniczego

- Warunki przyjęcia: ukończenie 16 lat życia i 4 oddz. szkoły powszechnej lub złożenie egzaminu wstępnego.
- Początek roku szkolnego 15 stycznia.
- Kurs 11 miesięczny.
- Wykładane są przedmioty: rolnicze, hodowlane, ogrodnicze, społeczne i ogólnokształcące.
- Szkoła posiada własne gospodarstwo rolne, ogród, oborę i chlewy. Uczniowie zaznajamiają się z najważniejszymi kierunkami w dziedzinie hodowli zwierząt w Państwowej Stacji Hodowlanej w Borowinie.
- Wpisowe 10 zł. Poza tem nauka bezpłatna. Koszty utrzymania w internacie wynoszą około 30 zł. miesięcznie.

Jemielewski Tytus (1884-1939)

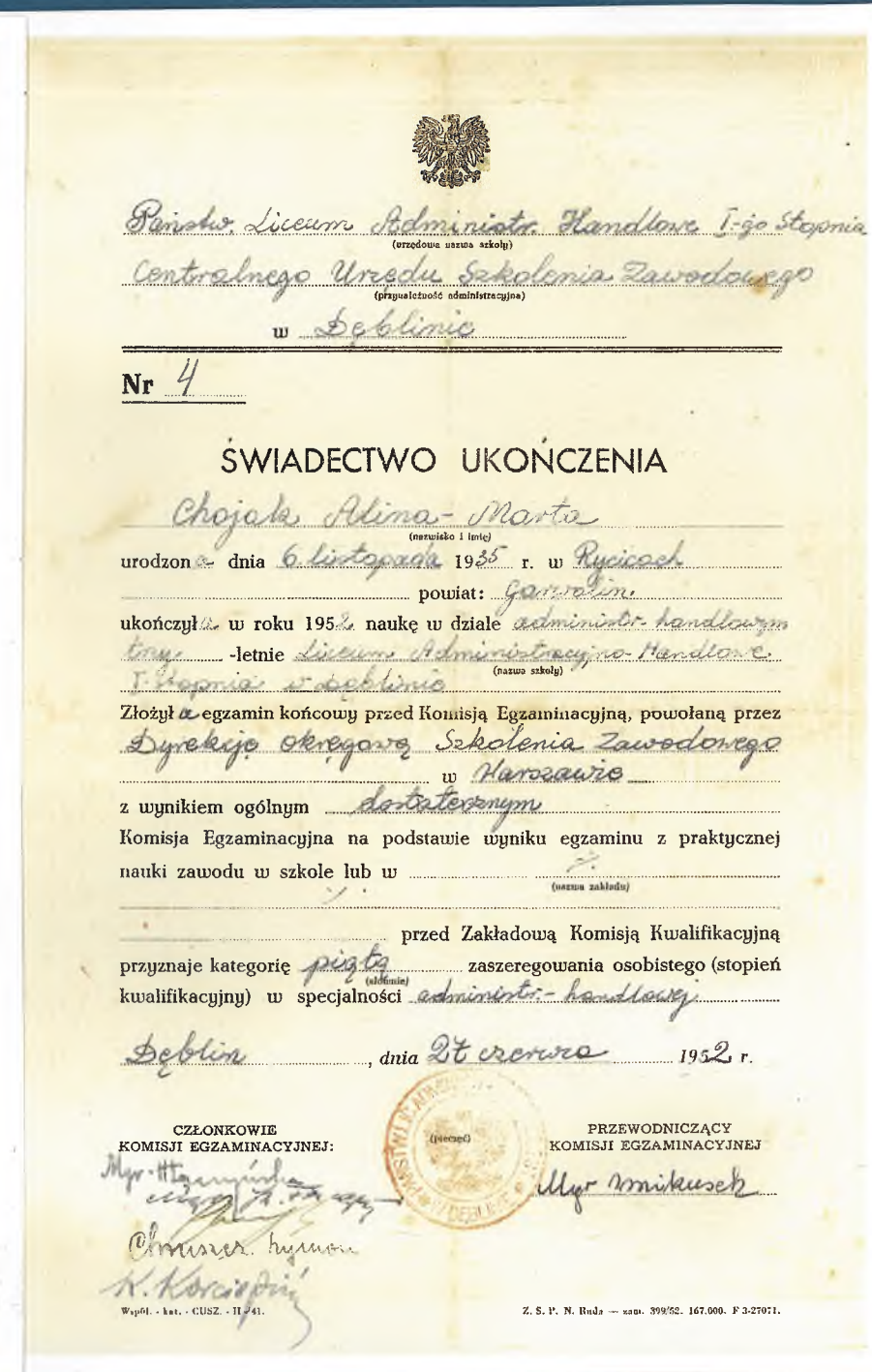
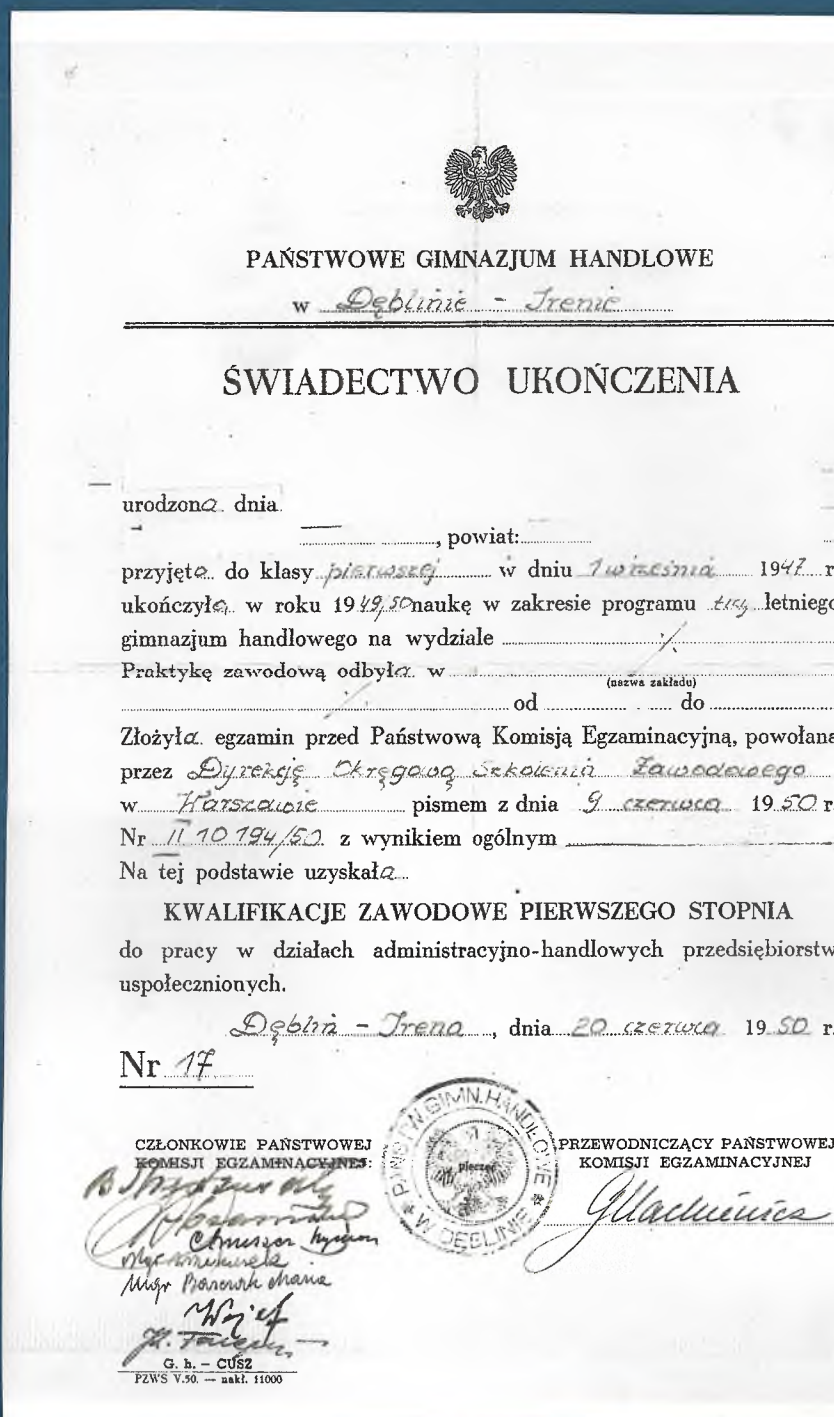
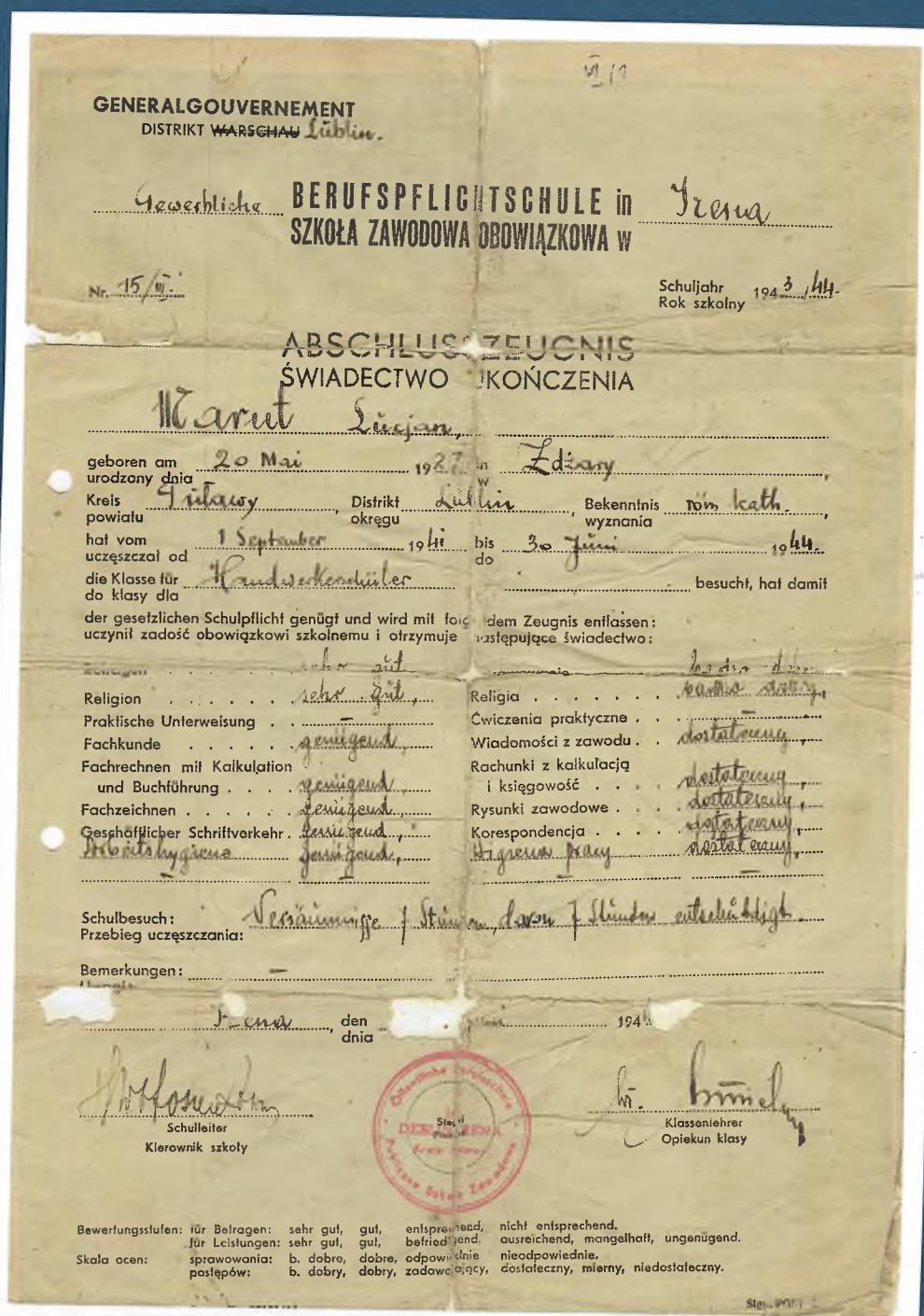
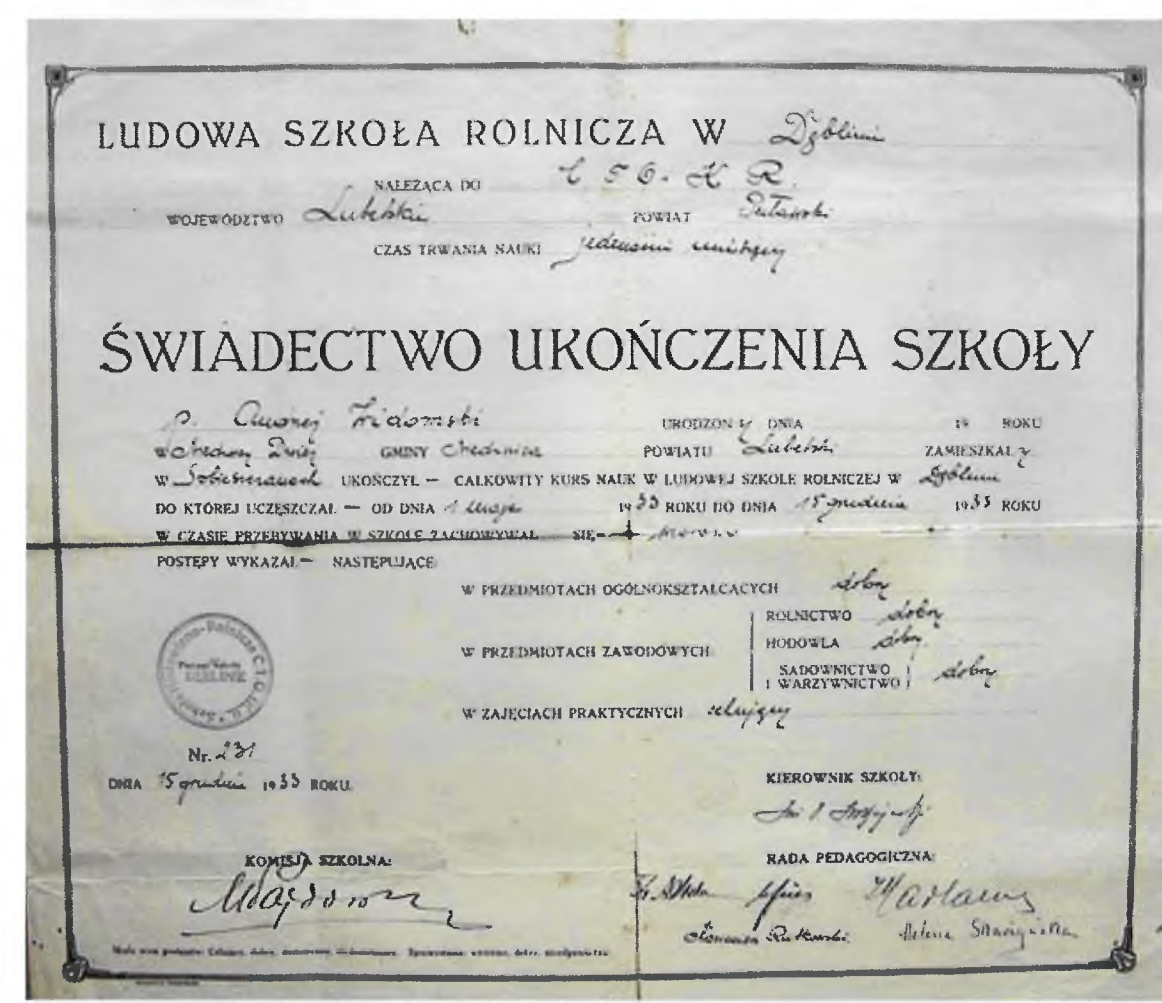
Posel I kadencji 1922-27

Organizator Szkoły Rzemiosł Budowlanych w Puławach (1919-20) i Szkoły Rolniczo-Hodowlanej w Dębline, gdzie 1922-25 był nauczycielem.

inż. Eugeniusz Świeżyński

Wieloletni dyrektor szkoły w Dębline i Klementowicach, działacz społeczny.

Po wyzwoleniu w 1945 roku Związek Kupców Polskich z prezesem Majewskim utworzył Gimnazjum Handlowe, którego pierwszym dyrektorem był Szymon Chruszcz. Szkoła istniała do 1956 roku.

Szymon Chruszcz

